

[Statsministeren.]

lede Betænkning om de Foranstaltninger, som man med Hensyn til en Skattereform maa anse for nødvendige. Men derom har jeg, som sagt, slet ikke udtalt mig ved denne Aabningstale og altsaa heller ikke udelukket det, saaledes som det ærede Medlem Hr. Krag og andre synes at mene.

Det ærede Medlem Hr. Løje og det ærede Medlem Hr. Sønderup har beskæftiget sig med et Arbejde, der kan ventes fra en anden nedsat Kommission, en Kommission angaaende Landarbejdernes Arbejdstid, Beboelsesforhold og andet, som afhandles i den gældende Lov om Forholdet mellem Husbond og Medhjælper. Det ærede Medlem Hr. Sønderup frygtede, at Resultatet skulde blive en Lov, som han sagde, i visse Fagforeningskredses Aand, og det ærede Medlem Hr. Løje bebudede, at den Lov, der kom fra denne Kommission, vilde møde meget stærk Modstand.

Jeg kender ikke Resultatet af Kommissionens Arbejde, for det er ikke afsluttet. De to ærede Medlemmer kender det formodentlig heller ikke, men desuagtet taler de om det og lover altsaa paa Forhaand stærk Modstand mod, hvad der maatte komme fra denne Kommission. Jeg ved ikke, hvorfor man ytrer en saadan Mistillid til Kommissionen. Der er jo adskillige Landbrugsarbejdsgivere med i Arbejdet, og de vil jo nok i den Grad, de kan, holde Fagforeningsaanden ude. Og i øvrigt vil jeg ikke haabe, at de Udtalelser, der her blev fremsat, skal opfattes som Godkendelse af ethvert eksisterende Karlekammer. Jeg tror, at forstandige Landmænd, som ønsker gode Arbejdere knyttet til deres Bedrift, vil handle rigtigt ved at medvirke til en forsvarlig Ordning af Arbejdsvilkaar og Beboelses- og Opholdsvilkaar for Arbejderne. Jeg tænker mig aldeles ikke en voldsom Omvæltning med store økonomiske Følger, og jeg ved ogsaa, at mange Landmænd selv har reformeret de middelalderlige Tilstande, der har eksisteret. Men der er endnu Mangler visse Steder, og jeg synes, at forstandige Arbejdsgivere inden for Landbruget hellere burde medvirke til at faa rimelige Forhold tilvejebragt i Fordragelighed og Ro i Stedet for at bebude stærk Modstand over for et Forslag, som de endnu ikke kender.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har gjort nogle Bemærkninger angaaende fortrolige Dokumenter, som i Forbindelse med Justitsminister Steinckes Afgang er tilstillet Formændene for de udvalgsberetigede Partier, og det ærede Medlem ud-

talte sluttelig, at han haabede, den nye Justitsminister vilde klargøre Sagen for Rigsdagen. Jeg ved nu ikke, hvorfor den nye Justitsminister skulde klargøre Sagen, for han kender formentlig ikke saa forfærdelig meget til den, men det er da ikke noget nyt og ukendt, at Partiformændene faar Dokumenter, ogsaa fortrolige Dokumenter, udleveret. Jeg har i hvert Fald en Masse liggende hjemme fra de mange Aar, jeg har været Partiformand, og jeg er aldrig blevet forfærdet over, at saadanne fortrolige Dokumenter er udleveret til Partiformændene. Hvad der her er Tale om, er en Redegørelse forfattet af Højesteretssagfører Teist, en Redegørelse, der var udarbejdet paa Grundlag af den Undersøgelse, han foretog, da han skulde være Forsvarer for den tidligere Justitsminister i en bestemt Retssag, som dengang gik sin Gang, en Retssag, som blev hævet. Da denne Retssag spillede en betydelig Rolle for den tidligere Justitsministers Beslutning om at udtræde af Ministeriet, fandt jeg det rigtigt at bede Hr. Højesteretssagfører Teist om den nævnte Redegørelse for Resultatet af de Undersøgelser, han havde foretaget, dels for personlig at blive bekendt med dens Indhold, dels fordi jeg, da jeg var blevet det, fandt det naturligt, at Partiformændene fik Adgang til ogsaa at kende denne, altsaa at kende Sagen set fra Højesteretssagfører Teists Synspunkt. Det var jo dog en Sag, som havde vakt en vis Opmærksomhed, og hvis Standsning baade vakte Opmærksomhed og foranledigede visse politiske Afgørelser. Ja, mere Klargøring kan jeg egentlig ikke antage er paakrævet eller heller mulig.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen fremsatte i denne sin Tale ogsaa nogle Bemærkninger til og om Handelsministeren, og i den Forbindelse fremsatte han ogsaa en Henstilling til mig. Det ærede Medlem anbefalede, at jeg skulde sende Handelsministeren paa Landet som Krigscyklister, eller ogsaa skulde jeg blusse under ham. Ja, jeg ved ikke, om Venstre har brugt den Fremgangsmaade at blusse under deres stædige Ministre. Vi bruger det ikke. Jeg har ogsaa oplevet stædige Ministre i tidligere Venstre-regeringer uden dog at forlange særlige Straffe anvendt over for dem. Men jeg maa sige, at vi følger i det nuværende Ministerium visse civiliserede Metoder; vi blusser i hvert Fald ikke under Ministrene, og vi deporterer dem heller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Krag har holdt en Tale, som meget forstaaeligt maatte vække en vis Opmærksomhed. Det var, om jeg saa maa sige, den rigtige Oppo-